

desenaiquar v. tr. quanir

l'enaiquament

desenamoramant m. Acció
de desenamorar o de des-
enamorar-se; l'efecte.

desenastar v. tr. Breure de l'ast

desencalassar v. tr. Breure (una
cosa) del cabís on és posada.

desencadenament m. Acció de desen-
cadenar o de desencadenar-se. El des-
encadenament de les passions

etc. encadellades)

nar-se una tempestat

desencaboriar-se v. pron. Allibe-
rar-se algi de les cabòries que patia

desenamorar v. tr. per cessar
morat

desenari-ària adj.

desenasparar v. tr. Breure ets aspres
amb que està asprada o enasprada (una
planta)

desencabestrar v. tr. Breure el cabestre
(a un animal, munt, etc.)

desencadellar v. tr. Separar (duns joints,

desencadenar v. tr. per cessar d'estar
encadenat || fig. Donar lleure curs a la
violència (d'algi o d'algunia cosa). Agunt fet
desencadenà les passions | pron. Desencale-

desencapirar v. tr. Breure (algunia cosa)
del lloc on està encapirada | desencapirar-
se-li a algi les faccions a causa d'una ma-
laltia, d'una forta emoció, etc. || Desenca-
ponar.